

ματος, οὐχὶ ζώου, ὡς λαγυδίου, ἀλλ' ἀνθρώπου. Ἐπειτα ἐξετάσθησαν αἱ τρίχες. Ὁ τὴν διὰ μικροσκοπίου ἐξέτασιν ἐπιτραπείς, ἀγνοῶν ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος, ἀπεφάνθη ὅτι ἦσαν τρίχες σκιούρου (βερβερίτης, ἧς τὸ γουναρικὸν σεντζάπι)· καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ σφάλη, διότι αἱ τρίχες ζώου τινός, διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξεταζόμεναι, τὸσον διαφέρουσι τῶν τριχῶν ἄλλου ζώου οὐ μόνον κατὰ τὸ πάχος, τὸ χρῶμα, κτλ., ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φυσικὴν κατασκευὴν, ὥστε ἡ πλάνη καθίσταται ἀδύνατος.

Ἡ κόρη λοιπὸν ἐφόρει περιλαίμιον ἐκ δέρματος σκιούρου, καὶ ἐκ τούτου εἶχεν ἀποσπάσει ἡ μάχαιρα τρίχας τινάς.

Οἱ ἔνορκοι δικασταὶ ἐθεώρησαν τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ἱκανήν, ἡ δὲ γυνή, καταδικασθεῖσα, ὡμολόγησε πρὸς τοῦ θανάτου, ὅτι ὄντως ἐφόνευσε τὸ ἐκυτὴς τέκνον.

(Ἀμύλλοσις.)

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ.

Περιφερόμενος ἡμέραν τινα ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις ἐν τῷ βασιλικῷ κήπῳ τοῦ Βερολίνου καὶ συνομιλῶν μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκοπού, ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ βασιλέως Φριδερίκου, ὅστις, ἐκπλαγείς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Μοναχοῦ, ἐπεμψεν αὐτῷ τεμάχιον χάρτου, ἐνῷ εἶχε γράψει μαθηματικὸν τι πρόβλημα, ζητῶν παρ' αὐτοῦ τὴν λύσιν. Ὁ Εὐγένιος, ἀγνοῶν τίς ἦν ὁ ἐπιστέλλων αὐτῷ τὸ πρόβλημα, ἔλυσεν αὐτὸ ἀμέσως προσθέσας καὶ δύο στίχους Ἑλληνικοῦς πρὸς ἔπαινον τοῦ προβάλλοντος. Ἰδὼν ταῦτα ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν μοναχὸν καὶ μαθὼν ὅτι ἦτον ὁ Εὐγένιος, μετὰ πολλὰς ἐνδείξεις φιλοφροσύνης, κατέστησεν αὐτὸν γνωστὸν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν Βερολίνῳ σοφοὺς καὶ θεολόγους. Κατὰ παράδοξον συγκυρίαν, ἡμέραν τινα προσεκληθὴν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Φριδερίκου, ἐνθα ἦτο προσκεκλημένος καὶ ὁ Βολταίρος. Ἐλθόντος λόγου περὶ τῶν νηστειῶν τῶν ὀρθοδόξων, ὁ Βολταίρος ἠρώτησε τὸν Εὐγένιον, θαυμάζων πῶς καὶ αὐτὸς σοφὸς πιστεύει εἰς τοιαύτας δεισιδαιμονίας. Ὁ δὲ Εὐγένιος μετὰ πολλὰ ἄλλα ἐπεσφράγισε τὸν λόγον εἰπὼν — εἰ μὲν τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενά εἰσιν ὀρθὰ, ἐγὼ ὁ ἄλλως φρονῶν δὲν βλάπτομαι, εἰ δὲ ὀρθὰ ἅπερ ἐγὼ φρονῶ, τότε ὅποια τιμωρία διαδέχεται τὸν τὰ ἐναντία φρονοῦντα;
